

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277392832/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

skrev ned Forklaringer og Vejledninger, jeg ikke begreb, og som syntes mig så fjærne, som kunde de aldrig komme mig og mit ved. Var dette Begyndelsen til den Gærning, der var Guds Tjeneste? Hvad kom denne Dogmatik, denne Grammatik og Ledetråd Gud ved? Endsig denne Hege!'ske „Tro og Viden“ contra denne Rasmus Nielsen'ske „Tro contra Viden“?

Kun Bengels: „Gnomon novi testamenti“ kendte jeg. Det Navn havde jo været blandt de hellige i Eberhards Mund.

Eberhard havde sagt, at det Studium skulde skænke mig Våben lig med mine Modstandere.

Ak, hvad kendte jeg til Våben, og hvad havde jeg Våben behov? Og lig dem? Det blev jeg aldrig.

Ak, var jeg dog — — Hvilket? hvad? — og hvorhen? Jeg vidste det ikke . . .

Da bankede det i det samme. Jeg så op.

Værtindens laskede, brændevinsblussende Ansigt viste sig i Døren, men helt blåligt som i stor Forskrækkelse og Undren, og bag ved hende en glatbarberet Herre med små Skægkotelletter, Briller, høj Hat og Kappe med mange Slag. Han trådte hurtigt ind og lukkede Døren bag sig.

„Student Benedict Clemens Bek?“ spurgte han og trak Bomuldshandsken af højre Hånd.

Jeg rejste mig, bukkede forvirret og stillede mig foran Vinduet — jeg tror i Håb om at skjule Retiradedørene og Skarnkasserne. Men jeg så snart, at intet undgik de rappe, brune Øjne under Brillerne.

„Hm, meget vel — Prokurator Zacharias Zippel —“ han vendte sig brat, lukkede Døren op og ternede mod Værtindens Pande. „Ah, forlad Madam!“ smilte han beskt, knirkede i sine blanktpolerede Kvastestøvler efter hendes flygtende Slæbere tværs over Køkkengulvet og drejede Nøglen i Lås derhenne, trådte atter ind, satte sig uforstyrret på Stolen, stillede Hatten fra sig på sit Knæ, efter at have kastet et granskende Blik på Bordklappen, halede nogle Papirer op af den, rømmede sig, lagde Hagen til rette i Halsbindet og begyndte:

„Min høje Patron, Hr. Greve Ernst —“ og han nævnte det Navn, som jeg vil tage med mig i min